

Domas par JĒZU

Lindsija Tanere

Balstīts uz patiesu stāstu.

Mija bija sajūsmā. Šī bija viņas pirmā diena Baznīcā! Misionāres bija pastāstījušas viņas ģimenei par šo Baznīcu. Viņi nolēma atnākt.

Mija palūkojās apkārt. Viņa redzēja galdu ar baltu pārklāju. Zem tā kaut kas bija.

„Kas ir zem tā pārklāja?” Mija vaicāja vienai no misionārēm.

Māsa Hansone pasmaidīja: „Tas ir Svētais Vakarēdiens.”

Svētais Vakarēdiens. Tas bija sarežģīts

vārdu salikums. Mija bija dzirdējusi, kā misionāres stāsta par to mammai un tētim. Taču viņa īsti nezināja, kas tas ir.

Visi dziedāja kādu dziesmu. Divi vīrieši pacēla balto pārklāju. Zem tā bija paplātes ar maizi! Mija skatījās, kā viņi salauž maizi gabaliņos.

Pēc dziesmas kāds vīrs noskaitīja lūgšanu. Kāds cits pasniedza maizi visiem pārējiem.

„Maize palīdz mums atcerēties par Jēzus ķermeni,” māsa Garsija pačukstēja.

Mija paņēma gabaliņu maizes. Viņa iedomājās, ka viņas priekšā stāv Jēzus.

Pēc tam tika teikta vēl viena lūgšana. Vīri pasniedza paplātes ar mazītiņām ūdens glāzītēm.

„Ūdens palīdz mums atcerēties par Jēzus asinīm,” māsa Garsija pačukstēja. „Viņš nomira mūsu dēļ, jo Viņš mūs mīl.”

Mija paņēma ūdens glāzīti. Viņa domāja par to, cik ļoti Jēzus viņu mīl. Viņa jutās tā, ir kā Viņš būtu

viņu cieši apskāvis.

Vēlāk māsa Hansone iedeva Mijai maziņu Jēzus bildīti. „Mēs ēdam maizi un dzeram ūdeni, lai atcerētos Jēzu un solītu Viņam sekot.” Viņa pasmaidīja. „Kā tev patika Svētais Vakarēdiens?”

Mija paskatījās uz Jēzus bildīti. Viņa atcerējās siltās jūtas, kas bija viņu pārņēmušas. Viņa pasmaidīja. „Tas bija lieliski! Es mīlu Jēzu.” ■

Autore dzīvo Kalifornijā, ASV.